

[Lundberg.]

Nedsættelse. Vel har Kronens Fald ikke her i Landet medført en tilsvarende Prisstigning, fordi der paa Grund af den store Arbejdsløshed er en overordentlig stærkt svigtende Købeevne. Det har derfor simpelt hen ikke været muligt at forhøje Priserne paa Varerne i Forhold til Kronens sænkede Værdi, selv ikke for de Varer, der importeres udefra.

Men det kan ikke betvivles, at man paa de udenlandske Markeder er stillet langt gunstigere end før netop paa Grund af Kronefaldet. Jeg forstaa derfor ikke den Basis, der kan være for et saadant Krav, som man under ganske andre Omstændigheder paa dette Omraade frafaldt for et Aar siden. Dernæst er der gennem Valutalovgivning gennemført en Række Foranstaltninger, som har haft en arbejdsfremmende Betydning for mange Erhverv, fordi det har været en Nødvendighed paa Grund af Landets økonomiske Situation, paa Grund af den forringede Indtægt, der tages hjem paa vore Eksportvarer, at begrænse den tidligere Indførsel af en lang Række Industri-varer. Ogsaa deri ligger en effektiv Beskyttelse for vor Industri, som ikke fandtes før Valutalovens Ikrafttræden. Skal disse Bestræbelser fortsættes — jeg tænker her ogsaa paa et saakaldt nyt stort Kriseforlig, indeholdende Love til Gavn for mange Mennesker i vort Samfund —, er der efter min Mening ikke nogen Vej udenom et Forbud imod en saadan landsødelæggende Handling, som en Lockout i dette Øjeblik vilde være. Alle Chancer vil forspildes for vort Land ved en maaske 4—5 Maaneders, ja hvem ved, maaske mere end et halvt Aars Arbejdskonflikt. Meget vil være lagt øde, som det maaske vil tage Aartier at genoprette. Den socialdemokratiske Rigsdagsgruppe forstaa derfor Ministeriets Stilling, den billiger den af sit ganske Hjerte.

Statsministeren har Ret i, at Tiden ikke er inde til ørkesløs Diskussion om Ansvar, om Skyld i det Spørgsmaal, som nærværende Lovforslag tager Sigte paa. Men naar der fra saa mange Sider daglig fremsættes den Paastand, at den siddende Regering bærer sit meget store Ansvar for den fortvivlede økonomiske Situation, Landet befinder sig i, vilde jeg dog have Lov til at afvise denne Paastand. Fire Aars Krig, i hvilke Landene ofrede deres bedste Ungdoms Blod, deres sidste økonomiske Reserver! En Fredstraktat, som i Syd- og Mellemeuropa skabte en Række nye Landegrænser og dermed nye, men økonomisk forarmede Stater, som endnu ikke har formaaet at organisere deres

Produktion og deres Økonomi, medens de Lande, der afstod deres vigtigste Landomraader, mistede deres tidligere Produktionskilder og nu nærmer sig den fuldkomne Bankerot! 10 Aars Besættelse af Rhin-Landet! En ødelæggende Afspærringspolitik, meget høje Toldmure og Kontingenteringsbestemmelser! Spekulation i Landenes Valutaer! En skæbnesvanger Fastholden ved Erstatningspolitikken og Kravet om Krigsgældens Betaling, til Skade baade for Kreditor og Debitor — Forhold, som den socialistiske internationale Partikongres i Hamborg allerede i 1922 pegede paa. Opretholdelse af Rustningsbyrderne! Sammenbrud paa Sammenbrud under Afviklingen af de gyldne Aars Spekulation — Glückstadt, Landmandsbanken, Plum og Kreuger er kun enkelte Navne paa Listen. Alles Krig mod alle — det har været Mottoet rundt om i Landene; det gjaldt om at vælte Byrderne over paa hverandre med det Resultat, at Verdensomsætningen er gaaet ned med mere end Halvdelen! Forøgelsen af Arbejdsløsheden, i hvert Fald i første Omgang, gennem Teknikkens Sejre og Rationaliseringens Gennembrud! Midt i en Verden med nok af Levnedsmidler, saa mange, at man brænder dem eller kaster dem i Havet, nok af Raavarer, Jern, Kul, Træ, Maskiner o. s. v., Jord nok, Sol nok, Arbejdskraft nok — Millioner af sultende Mennesker Verden over! Skomageren mangler Klæder, Skrædderen mangler Sko, Arbejdsmanden mangler begge Dele. Tror man, at man kan give Socialdemokratiet Ansvar for dette Systems Sammenbrud? Situationen er jo den samme i alle Lande, med lav Valuta, med høj Valuta, med rimelige Arbejdslønninger, med Sultelønninger, Lande, der var med i Krigen, Lande, der ikke var med i Krigen, Lande, hvor Socialdemokratiet har haft Del i Ansvar, vel at mærke først efter, at Ulykkerne havde ramt Landene, først da Genopbygningsarbejdet skulde foretages, og ogsaa i Lande, hvor Socialdemokratiet end ikke nogen Sinde har besat en Ministerpost. Og heller ikke Fagforeningstarifferne eller Socialdemokratiets saakaldte „skadelige“ Indflydelse kan længere opretholdes som Bevis, al den Stund Amerika vel nok i dette Øjeblik vaander sig under den sværeste Krise, som maaske noget Land er ude for.

Jeg nævner dette, fordi jeg mener, at vi har Ret til at afvise denne Paastand, Paastanden om, at den socialdemokratiske Regering her i Landet skulde have undladt noget, som kunde fremme Landets Vel, skulde have undladt at tage Hensyn til